

ΠΠΛ ΑΝΑΒΡΥΤΩΝ
ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (2013-14)
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
Δρ ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ-ΑΝΔΡΙΑΝΕΣΗ
«ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ
ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΥ» ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΜΑΘΗΤΕΣ : Μαλαματένια Βλάχου-Ευσταθίου,
Μυρτώ Κοροβέση, Σταύρος Λαγκαδινός, Αναστασία
Μαυρογιάννη, Θεοδώρα Μιχαλολιάκου, Σταύρος
Μυριδάκης, Μαριέλπη Μωϋσιάδου, Μαρία
Ντουμάνη, Μυρτώ Παπαπανάγου-Χρόνη, Μυρτώ
Πάτση, Σπήλιος Φλώρος, Ελένη Χρονοπούλου

Η ΝΕΑ ΠΟΛΥΠΛΟΚΗ ΣΚΕΨΗ

Χωρίς να το σκεφτόμαστε τα κύτταρα του εγκεφάλου μας συντονίζονται με τον κόσμο: ο ζωντανός οργανισμός απορροφά την ενέργεια του κόσμου (πληροφορίες) και την οργανώνει.

Η οργάνωση αφορά στην **διάκριση** και στην **σύνδεση** των πληροφοριών. Πώς θα εκπαιδεύσουμε τους ανθρώπους σ' αυτήν την **αυτορρύθμιση** που σημαίνει ότι το νοήμον ον αυτοοργανώνεται και **αντιστέκεται** στις άπειρες αντιτιθέμενες φυσικές δυνάμεις του χάους, επειδή δεν είναι απλώς ένας ποταμός γονιδίων και μεταβιαστής ιδιοτήτων;

ΠΟΣΟ ΒΙΩΣΙΜΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΤΗΤΑ;

Στο πλαίσιο των συζητήσεών μας το ερώτημα αυτό μετασηματίσθηκε σταδιακά ως εξής: Πώς συσχετίζουμε διαφορετικές ιδέες, πώς αισθανόμαστε, συναισθανόμαστε, συντονίζουμε κινήσεις, γελάμε, λύνουμε δύσκολα προβλήματα, αποθηκεύουμε τις απαντήσεις, θυμώνουμε, φανταζόμαστε, θυμόμαστε και κυρίως πώς δημιουργούμε;

Επειδή κανείς δεν ανακάλυψε κάποιο τμήμα του εγκεφάλου που να υποστηρίζει την αυτεπίγνωση, την αυτοσυνειδησία, την συνείδηση και την ικανότητα **ΕΠΙΛΟΓΗΣ, ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΩΣ ΕΞΗΣ:**

Μπορούμε να εξηγήσουμε τους μηχανισμούς με τους οποίους αντιστεκόμαστε στη φθορά στον αφανισμό και διαιωνίζονται τα είδη;

Η ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ ΒΛΑΧΟΥ με ενδιαφέροντα για την αστρονομία μελετά τις αντιτιθέμενες μεταξύ τους απόψεις περί απόλυτης σκοπιμότητας στο σύμπαν, περί της αρχής του σύμπαντος, περί της φυσικής επιλογής, περί του «ευφυούς σχεδίου», του Μεγάλου Ωρολογοποιού κ.ά. Την στοχαστική παρουσία της Μαλαματένιας που είναι αποφασισμένη να διερευνήσει τα θέματα αυτά σε άλλα επιστημονικά πεδία, έρχεται ν' ανακόψει ένα «ποτάμι» ερωτήσεων και πιθανών απαντήσεων από άλλους μαθητές που σταδιακά μετασχηματίζουν το ανωτέρω ερώτημα ως εξής: Πώς πρέπει να σκεφθούμε τον άνθρωπο, την ανθρώπινη ιστορία, την ιστορία του σύμπαντος και το μέλλον;

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΊΝΑΙ ΝΟΗΣΗ, ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ, ΒΟΥΛΗΣΗ, ΣΩΜΑ

Ο εγκέφαλος έχει δυνατότητες να αναπαραστήσει ο,τιδήποτε τον ερεθίσει μέσω των αισθήσεων και ενεργοποιήσει τις πολύπλοκες λειτουργίες του. Ο εγκέφαλος είναι δίκτυο λειτουργιών (συνάψεις), δεν ταυτίζεται με την συνείδηση, αλλά συμβάλλει στο να ενοποιούνται συνειδησιακά οι εμπειρίες, να έχουμε «μία συγκεκριμένη άποψη, γνώση, εικόνα της πραγματικότητας» κάθε στιγμή της ζωής μας, όπως γίνεται πάνω στην σκηνή του θεάτρου (συναισθησία). Όσο «απλωνόμαστε» στον κόσμο, τόσο περισσότερο ενεργοποιείται ο εγκέφαλος, τόσο περισσότερο πλούσιο είναι το «σκηνικό», δηλαδή πολλές εμπειρίες, παραστάσεις «αναμετρώνται» ποια θα πρωταγωνισθεί και με ποιες θα συνδυασθεί, ώστε να έχουμε το περιεχόμενο των λογικών, συναισθηματικών και βουλητικών επιλογών.

“ΕΙΜΑΙ ΜΕΡΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ”(A. Lord Tennyson)

ΜΥΡΤΩ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΟΥ: Ο Henri Bosco , στο έργο του «Το παιδί και το ποτάμι» παρουσιάζει ένα μικρό παιδί να ανακαλύπτει την ευτυχία ,«μία θαυμάσια πληρότητα», όπως την αποκαλεί, όταν «δραπετεύει» από τα τετριμμένα και ελεύθερο πια, ανακαλύπτει την φωτιά, την γη, το νερό, τον αέρα. Ο άνθρωπος είναι ευτυχισμένος όταν νιώθει ότι μπορεί να καταφέρει πολλά μόνος του, ότι δεν έχει ανάγκη κανέναν παρά μόνο την πηγή της ευτυχίας του, **όταν βέβαια την έχει συνειδητοποιήσει.** Ποια συναισθήματα τον πλημμυρίζουν; Πόσο εύθραυστη άραγε είναι η ευτυχία;

MIND THE GAPS!!

Φαίνεται να είναι ο άνθρωπος ευτυχισμένος όταν νιώθει «πληρότητα», δηλαδή είναι **συναισθηματικά** ισορροπημένος;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ: Συνήθως υπάρχει μια ισορροπία μεταξύ των συναισθημάτων και του λογικού νου, με το συναίσθημα να τροφοδοτεί και να ενημερώνει τις δράσεις του λογικού νου, και ο λογικός νους να εκλεπτύνει και κάποτε να ασκεί «βέτο» (αρνησικυρία) στις «εισηγήσεις» των συναισθημάτων. Χρησιμοποιώντας τη Λογική για να «δαμάσει» αρνητικά συναισθήματα και εκφράζοντας θετικά συναισθήματα (λ.χ. την έλλογη αγάπη) στην ουσία συμφιλιώνουμε τους δύο «αιώνιους εχθρούς», δηλαδή την λογική και το συναίσθημα.

Συνέχεια: MIND THE GAPS!!

Ο εγκέφαλος είναι ο πιο περίπλοκος μετατροπέας σημάτων (οπτικές εικόνες-> τρισδιάστατες προοπτικές, οφθαλμαπάτες κ.ά.-ηχητικά σήματα -> μουσικοί ρυθμοί) Η μετασχηματιστική ικανότητα του εγκεφάλου, συνεπώς και της συνειδήσεως, είναι η πιο αισιόδοξη προοπτική για την ζωή!! Το βιολογικό υλικό μας είναι το hardware και όσα «απορροφούμε» από το περιβάλλον γίνονται το software. Είμαστε ελεύθεροι να δημιουργήσουμε και να μετασχηματίσουμε τα προγράμματα λογικής, συναισθηματικής και βουλητικής δράσης =>ΕΠΙΛΕΓΩ(δηλ. ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΖΩ, ΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ), για να «γεμίσουμε» τα κενά που προκαλούν οι συγκρουσιακές καταστάσεις.

ΜΑΡΙΕΛΠΗ ΜΩΨΣΙΑΔΟΥ: Ευτυχία μάλλον είναι να μπορεί κανείς να βλέπει το όμορφο μέσα από το άσχημο. **Να δημιουργεί κάθε στιγμή τον εαυτό του, πλούσιο σε εμπειρίες που αλλάζουν και το σκηνικό των παρόντων κάθε φορά βιωμάτων.** Η ευτυχία συμβαίνει ότι ακριβώς με τον ήλιο ή το θάνατο: δεν μπορεί κανείς να την κοιτάξει κατάματα. **Δεν υπάρχει μία συνταγή ευτυχίας, ευημερίας και υγείας .** Καταλαβαίνουμε λοιπόν πως η ευτυχία δεν είναι η βάση για την αισιοδοξία αλλά το ανάποδο. Η **αισιοδοξία** από τους φιλοσόφους χαρακτηρίζεται ως η τάση να βλέπει κανείς την καλή πλευρά των πραγμάτων και να έχει μία σχετική αυτοπεποίθηση ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα εμπλακεί στα πράγματα **και με ιδιαίτερες ικανότητες θα «καλύψει» τα κενά των διαφορετικών αντιλήψεων.** Οι αισιόδοξοι άνθρωποι έχουν πιο γερό ανοσοποιητικό σύστημα, ενώ οι αρνητικές σκέψεις εξασθενούν τον οργανισμό. Οι αισιόδοξοι άνθρωποι προστατεύονται από καρδιοπάθειες και εγκεφαλικά ενώ οι αρνητικές σκέψεις εξασθενούν τον οργανισμό. **Πολλοί πιστεύουν ότι η αισιοδοξία σήμερα είναι κάποιου είδους ταλέντο**(www.e-psychology.gr)

ΣΠΗΛΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ: Αυτό ας το αναλύσουμε ! Η μουσική **ευφυΐα** είναι οι πρωτότυπες ιδέες, η ευρεία αντίληψη, και η σωματική αντοχή «*Η εκμάθηση ενός οργάνου ενισχύει την φυσιολογική ωρίμανση της σχέσης ανάμεσα στις κινητικές δεξιότητες και στις αισθητηριακές περιοχές του εγκεφάλου, δημιουργώντας μια βάση επάνω στην οποία μπορεί να στηριχθεί η περαιτέρω ανάπτυξή της*». Η μουσική ξυπνάει το ίδιο εγκεφαλικό κύκλωμα της ανταμοιβής, **ευχαρίστησης και αισιοδοξίας, εφόσον με τις μουσικές**

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΥΡΙΔΑΚΗΣ: Μπορούμε επίσης να πούμε ότι η επιλογή ενός αθλήματος συνδυάζεται με την ανακάλυψη ενός **ταλέντου**. Ο αθλητισμός ως σωματική δοκιμασία προσφέρει στους εφήβους ευκαιρίες για αυτο-έκφραση, σημαντική στην διαδικασία ανακάλυψης του εαυτού τους και στην αισιόδοξη αντιμετώπιση της ζωής.

ΜΑΡΙΕΛΠΗ ΜΩΨΣΙΑΔΟΥ : Συμπερασματικά : μαθαίνω να ρυθμίζω τις επιλογές μου και να αναμετρώνμαι με την πολυπλοκότητα. Κτίζω τον εσωτερικό μου κόσμο, το δίκτυο των αρετών κατά τον Πλάτωνα, σωματικών και πνευματικών, το δίκτυο των συναισθημάτων, απορροφώ και αναπαράγω την αρχιτεκτονική του σύμπαντος, γίνομαι δημιουργός. **ΜΥΡΤΩ ΠΑΤΣΗ:** Η καλή αγωγή και η ψυχαγωγία συνδυάζονται με το έξυπνο «χιούμορ» και με το γέλιο που ενισχύει την αισιοδοξία και συντελεί στην βιολογική ευεξία. Όταν κάποιος γελάει εισπνέει περισσότερο αέρα από το σύνηθες, και αυτό έχει ως αποτέλεσμα την καλύτερη οξυγόνωσή του, την καλύτερη αιμάτωση και συνεπώς το κοκκίνισμα του προσώπου του. Επιπλέον, έχει αποδειχθεί επιστημονικά ότι όταν ένας άνθρωπος γελάει, εκκρίνονται ορισμένες ουσίες στον οργανισμό του, οι οποίες του προκαλούν ευφορία, ενώ ταυτόχρονα ελαττώνονται σημαντικά άλλες που σχετίζονται με το άγχος, το στρες και την πίεση. Επίσης:

- Χαλαρώνει τον άνθρωπο
- Ενισχύει σε μεγάλο βαθμό την άμυνα του οργανισμού
- Ωφελεί την λειτουργία της καρδιάς
- Τονώνει την αναπνευστική λειτουργία
- Καταπολεμά το στρες-Βοηθεί στην χώνεψη
- Μειώνει αξιοσημείωτα την πίεση
- Γυμνάζει

Το γέλιο συνδυάζεται με την σωματική άσκηση, την δημιουργική ζωή και την έλλειψη εθισμών.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ: Γιατί αντίθετα οι εθισμοί (ναρκωτικά, αλκοόλ, κάπνισμα, φαγητό, διαδίκτυο, τζόγος) αφορούν στην ακατανίκητη τάση για χρήση μιας ουσίας, στην ανεξέλεγκτη κατανάλωση, στην εξάρτηση από μία δράση και από την ύπαρξη στερητικών συμπτωμάτων (π.χ. άγχος και εκνευρισμός), στις περιπτώσεις που παρεμποδίζεται η πρόσβαση στα ανωτέρω.

Παράδειγμα η κατάχρηση του αλκοόλ προκαλεί:

ΜΑΡΙΑ ΝΤΟΥΜΑΝΗ: Όλοι οι άνθρωποι μπορεί να έχουμε διαφορετικά χαρακτηριστικά ,να προερχόμαστε από διαφορετικές φυλές και ο καθένας από εμάς ταυτόχρονα να εξασφαλίζει την μοναδικότητα,αλλά όλοι έχουμε κάτι κοινό,όλοι προερχόμαστε από την ίδια ουσία,όλοι έχουμε την ίδια οικογένεια την <<μητέρα>> φύση.Είμαστε αναπόσπαστο κομμάτι της και μόνο τηρώντας τους κανόνες της,δηλαδή μόνο όταν την σεβόμαστε, είμαστε σε θέση να απολαμβάνουμε τα δώρα της που μπορεί να φαίνονται απλά,αλλά είναι τα πιο σημαντικά για την ανθρώπινη ύπαρξη ,καθώς αυτά μας χαρίζουν την εσωτερική αρμονία,η οποία αποτελεί αυτοσκοπό της κάθε προσωπικότητας.

ΕΛΕΝΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ: Στα πλαίσια της ψυχοσωματικής ευεξίας πρέπει να αναφέρουμε την «γλώσσα του σώματος». **Τα μυστικά που κρύβονται πίσω από ένα άγγιγμα.**

Ερευνητές στο πανεπιστήμιο Duke ανακάλυψαν με πειράματα ότι ακόμη και μικρά αγγίγματα διεγείρουν τις χημικές ουσίες που εκκρίνει ο εγκέφαλος και οι οποίες είναι καθοριστικές για την ανάπτυξη, συγκεκριμένα, το ένζυμο που ODC (δεκαρβοξυλάση ορνιθίνης), το οποίο είναι υπεύθυνο για την παραγωγή των ορμονών της ανάπτυξης.

Το πείραμα έδειξε επίσης ότι αυτό το ένζυμο εξαφανίστηκε από τον εγκέφαλο μέσα σε 30 λεπτά από τον αποχωρισμό από την μητέρα, διαταράσσοντας την ανάπτυξη και επανεμφανίστηκε όταν οι επιστήμονες διέγειραν την έκκρισή του κάνοντας στο βρέφος απαλές κινήσεις, όπως θα έκανε η μητέρα. **Είναι πολύ ενδιαφέρον να γνωρίζουμε την γλώσσα του σώματος πολλών διαφορετικών ανθρώπων και λαών στον πλανήτη!**

ΕΜΠΝΕΥΣΗ, ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗ

Υπάρχει κάτι μέσα μας που ξεπερνάει τον περιβαλλοντικό «προγραμματισμό», τις παραδοσιακές μορφές, τους κανόνες. **Εξαρτάται από την προσωπικότητα και την παιδεία ο τρόπος με τον οποίο κάθε άνθρωπος θα μετασχηματίσει τις ανησυχίες του και το ταλέντο του σε δημιουργικά έργα.** Ένα φως από το σύμπαν καταυγάζει και δημιουργεί σκιες στην ίδια την σκέψη που ωστόσο την καθιστά διαυγέστερη: αφενός προσπαθεί να συλλάβει νοητικά το άπειρο, αφετέρου τολμά να αμφισβητεί διαρκώς ηθικούς, πολιτικούς, κοινωνικούς και αισθητικούς κανόνες.

«Σκέπτομαι πού δεν είμαι, άρα είμαι(αυθεντικά) εκεί όπου δεν σκέπτομαι (Jacques Lacan)»

*Ελεύθερη δημιουργία,
ή ποια είναι η αλήθεια
των επιθυμιών μου και
των δεσμών μου.*

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΓΚΑΔΙΝΟΣ:

Μας εμπνέουν στο σχέδιο η μαγική σκέψη, τα παραμύθια, τα φαινόμενα της φύσης, τα παράδοξα σύμβολα, οι επιθυμίες, τα όνειρα κ.ά.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΜΕ ΑΛΗΘΕΙΕΣ Ή ΕΞΥΦΑΙΝΟΥΜΕ ΑΠΑΤΕΣ;

- Πόσο παράδοξο είναι όταν ισχυριζόμαστε ότι «λέμε αλήθεια ότι λέμε ψέματα». Πάντα θυμόμαστε τον Αριστοτέλη που μας ωθεί να ζούμε ενάρετα για να είμαστε ευτυχισμένοι. Η ενάρετη ζωή είναι μια σύμβαση τελικά, γιατί υπάρχουν και τα «κατά συνθήκην ψεύδη»: να κρύψουμε μια ασθένεια, να ανταποδώσουμε μια φιλοφρόνηση, ενώ δεν πιστεύουμε την ουσία των λόγων μας, να προφυλάξουμε έναν αδίκως καταδιωκόμενο κ.ά.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ

ΜΥΡΤΩ ΚΟΡΟΒΕΣΗ :Στον «Μανδραγόρα» του Μακιαβέλι το ψέμα κυριαρχεί: "Πιστεύω ότι όλοι μας μπορούμε να γίνουμε εξαιρετικοί ψεύτες. Στο θεατρικό έργο ο ένας λέει ψέματα στον άλλον και ο θεατής πρώτα ενημερώνεται για τα ψέματα που θα ειπωθούν και έπειτα τα βλέπει μπροστά στα μάτια του". Αν όμως συλλογιστούμε πού αλλού το ψέμα κάνει την εμφάνισή του, ο πολιτικός χώρος έρχεται αυθαίρετα στο μυαλό μας. Ένας επίκαιρος μετασχηματισμός του νοήματος: Πώς ζούμε και ευτυχούμε με ψευδαισθήσεις; Πόσο το ψέμα, ως ατελής προσέγγιση της αλήθειας, βοηθεί να «δοκιμασθούν» η λογική, η βούληση και η συναισθηματική ωριμότητα του ανθρώπου για να αμύνεται, να αυτοπειθαρχεί, να μην πλανάται, να μην τυλίγεται δια βίου σε υπερβολές, σε αχαλίνωτες επιθυμίες και ψευδαισθήσεις;

Α. ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΤΗΤΑ;

Μαλαματένια Βλάχου-Ευσταθίου : «Ανοιχτή» πάντα η σχέση μας με το σύμπαν.

Μυρτώ Κοροβέση: Διαρκής η αγωνία του φόβου αλλά και της ελπίδας στην κοινωνική και πολιτική ζωή.

Σταύρος Λαγκαδινός: «Ανοιχτή» η σχέση μύθου-λόγου-εμπνευσμένων δημιουργικών κατασκευών.

Αναστασία Μαυρογιάννη: Πάντα αξεδιάλυτη η σχέση νου-συναισθημάτων-επιλογών.

Θεοδώρα Μιχαλολιάκου: Διαρκής ο αγώνας (προσωπικός και κοινωνικός) κατά των εθισμών.

Μαριέλλη Μωϋσιάδου: Υπάρχει το «αντίδοτο» στην αγωνία που προκαλεί η πολυπλοκότητα;

B. ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΤΗΤΑ;

Μαρία Ντουμάνη: Το δίκτυο των συμβόλων από το παρελθόν **συνεχώς** εμπλουτίζεται με όλη την εμπειρία της δημιουργίας συμβόλων. Χωρίς τη συμβολική λειτουργία του εγκεφάλου ο άνθρωπος θα ζούσε όπως ο φυλακισμένος, στο σπήλαιο που περιγράφει ο Πλάτωνας.

Σταύρος Μυριδάκης, Μυρτώ Παπαπανάγου-Χρόνη, Μυρτώ Πάτση, Σπήλιος Φλώρος, Ελένη Χρονοπούλου: Όσο αξιοποιούμε τα ταλέντα μας, όσο γελάμε, όσο αναβαθμίζεται η σωματική φύση μας, όσο μαθαίνουμε, τόσο αντιστεκόμαστε στην φθορά **με τις επιλογές μας.**

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Από τύχη θα ανακαλύψουμε την αρχή του σύμπαντος; Ποιες είναι οι πηγές της έμπνευσης για να σχεδιάσουμε τις πόλεις μας την εποχή της τηλεεργασίας; Πώς θα ελέγξουμε την τοξικότητα; Ποια θα είναι η επόμενη «ελίτ»; Πώς θα συμμετέχουμε στην πολλαπλή αντικειμενική **αναμέτρηση** των φυσικών, ζωτικών και παραγωγικών δυνάμεων του κόσμου; Πώς θα εξελίξουμε την νοητικότητα, την σωματικότητα, την πνευματικότητα;

A. Einstein: «Θέλω να μάθω τι σκέφτεται ο Θεός. Όλα τα υπόλοιπα είναι λεπτομέρειες»

ΤΕΛΟΣ

Μαλαματένια Βλάχου-Ευσταθίου ,
Μυρτώ Κοροβέση, Σταύρος Λαγκαδινός,
Αναστασία Μαυρογιάννη,
Θεοδώρα Μιχαλολιάκου, Σταύρος Μυριδάκης,
Μαριέλλη Μωϋσιάδου, Μαρία Ντουμάνη,
Μυρτώ Παπαπανάγου-Χρόνη, Μυρτώ Πάτση,
Σπήλιος Φλώρος , Ελένη Χρονοπούλου

Υπεύθυνη καθηγήτρια:

Δρ Ελένη Μαργαρίτου-Ανδριανέση